

วารสารบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ ปีที่..... ฉบับที่..... เดือน..... พ.ศ.

ความคิดเห็นของครูที่มีต่อสมรรถนะการบริหารงาน วิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนขนาดกลางในกลุ่มเครือข่าย 23 สำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร

นางสาวไพพรรณ สุขสำราญ*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขนาดกลางในกลุ่มเครือข่าย 23 สำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามเพศและประสบการณ์ทำงาน กลุ่มประชากรที่ใช้ในครั้งนี้เป็นครูในโรงเรียนขนาดกลางสังกัดสำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร จำนวน 100 คน การเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีสุ่มโดยใช้ตาราง Krejcie และ Morgan ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 80 คน โดยเก็บข้อมูลจากครูในโรงเรียนขนาดกลางสังกัดสำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ระหว่างวันที่ 3 – 28 เมษายน 2560 ได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์นำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลจำนวน 80 คน คิดเป็น 100 % การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าแจกแจงความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าที (t – test)

คำสำคัญ

1. ความคิดเห็นต่อสมรรถนะการบริหารงาน
2. การบริหารงานด้านวิชาการ

บทนำ

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 39 ได้กำหนดให้หน่วยงานต้นสังกัดกระจายอำนาจ การบริหารและจัดการศึกษาด้านวิชาการ ด้านงบประมาณ ด้านการบริหารบุคคลและด้านการบริหารงานทั่วไป ไปยังสถานศึกษาจึงเป็นหน้าที่ของโรงเรียนที่จะจัดการงานเหล่านี้ให้มีประสิทธิภาพตามมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพ รวมทั้งการพัฒนาวิชาชีพ ซึ่งงานวิชาการเป็นภารกิจหลักของโรงเรียน

มาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษาได้กำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงานของผู้บริหารการศึกษา ต้องปฏิบัติงานตามมาตรฐานการปฏิบัติงาน (สำนักงานมาตรฐานวิชาชีพ, 2548, หน้า 56) ดังนี้ ปฏิบัติกิจกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพการบริหารการศึกษา ตัดสินใจปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ โดยคำนึงถึงผลที่เกิดขึ้น กับการพัฒนาของบุคลากร ผู้เรียน และชุมชน มุ่งพัฒนาผู้ร่วมงานให้สามารถปฏิบัติได้เกิดผลจริง พัฒนาผลงานขององค์กรโดยเน้นผลการ รายงานผลการพัฒนาคุณภาพการศึกษาได้อย่างเป็นระบบ ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี ร่วมมือกับชุมชนและหน่วยงานอื่นๆอย่างสร้างสรรค์ แสวงหาและใช้ข้อมูลข่าวสารในการพัฒนา เป็นผู้นำและสร้างผู้นำ เพื่อสร้างโอกาสในการพัฒนาได้ทุกสถานการณ์

ทั้งนี้ยังได้กำหนดสมรรถนะด้านการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ไว้ 4 ด้าน ด้านบริหารจัดการ เรียนรู้ในสถานศึกษา ด้านส่งเสริมให้มีการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ (สำนักมาตรฐานวิชาชีพ , 2548 หน้า 19) การบริหารงานวิชาการให้ประสบผลสำเร็จจะต้องมีการวางแผนวิชาการ โดยมีการดำเนินงานดังต่อไปนี้ (สำนักการศึกษา, 2551, หน้า 34) ผู้บริหารต้องมีสมรรถนะในการบริหารงานวิชาการ สามารถบริหารจัดการเรียนรู้ สามารถพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและหลักสูตรท้องถิ่น สามารถนิเทศการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา พร้อมทั้งสามารถส่งเสริมให้มีการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ การวางแผนการบริหารงานวิชาการ ศึกษาวิเคราะห์สภาพปัญหาความต้องการ กำหนดขอบข่ายการจัดทำแผนวิชาการ การจัดการเรียนการสอน จัดทำแผนการเรียนรู้ การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การจัดการสื่อและนวัตกรรมเทคโนโลยีและแหล่งการเรียนรู้ การส่งเสริมงานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนทุกกลุ่มสาระ การจัดกิจกรรมพัฒนาห้องสมุดห้องปฏิบัติการให้เอื้อต่อการเรียนรู้ ส่งเสริมการพัฒนาสู่ความเป็นเลิศของนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษและช่วยเหลือนักเรียนที่ด้อยโอกาส การนิเทศการศึกษา ได้แก่ สร้างความตระหนักที่ศึกษาสภาพปัจจุบันปัญหาความต้องการวางแผนจัดทำโครงการนิเทศภายในดำเนินการนิเทศภายในตามโครงการ ประเมินผลโครงการให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสมรรถนะของผู้บริหารมีบทบาทสำคัญต่อการปฏิบัติงานและเป็นดัชนีชี้วัดความสำเร็จของการบริหาร การที่ผู้บริหารมีความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของการบริหารสถานศึกษา จะเป็นสิ่งที่ช่วยให้การศึกษาสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ผู้บริหารจึงเป็นเสาหลักที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อหน่วยงานต่อผู้ได้บังคับบัญชา และผลงานอันเป็นส่วนร่วม บทบาทหน้าที่ของผู้บริหารมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับคุณภาพของสถานศึกษา รวมทั้งมีผลสะท้อนต่อผลงานและวิธีปฏิบัติงานของสถานศึกษาแต่ละแห่งเป็นอันมาก ในขณะเดียวกันการบริหารสถานศึกษาเป็นภารกิจหลักของผู้บริหารที่จะต้องกำหนดแบบแผนวิธีการและขั้นตอนต่างๆ ในการปฏิบัติงานไว้อย่างมีระบบ เพราะถ้าระบบการบริหารงานไม่ดี จะกระทบกระเทือนต่อส่วนอื่นๆ ของหน่วยงานนักบริหารที่ดีต้องรู้จักเลือกวิธีการบริหารที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ เพื่อที่จะให้งานนั้นบรรลุจุดมุ่งหมาย ที่วางไว้ การบริหารงานวิชาการนั้นจะต้องใช้ศาสตร์และศิลป์ทุกประการ เพราะว่าการดำเนินงานต่างๆมิใช่เพียงกิจกรรมที่ผู้บริหารจะกระทำเพียงลำพังคนเดียวแต่ยังมีผู้ร่วมงานอีกหลายคนที่มีส่วนทำให้งานนั้นประสบผลสำเร็จ ผู้ช่วยงานแต่ละคนมีความแตกต่างกันทั้งในด้านสติปัญญา ความสามารถ ความถนัด และความต้องการที่ไม่เหมือนกัน จึงเป็นหน้าที่ของผู้บริหารที่จะนำเอาเทคนิควิธีและกระบวนการการบริหารที่เหมาะสมมาใช้ให้เกิดประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมายของสถานศึกษา (ปรีชาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2546, หน้า 8)

การจัดการศึกษา โรงเรียนขนาดกลางในกลุ่มเครือข่าย 23 สำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ขึ้นอยู่กับการควบคุมดูแลของสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร (สำนักการศึกษา, 2555, หน้า 7) ได้สรุปผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก ซึ่งมีจุดแข็ง คือ ครูและบุคลากรทางการศึกษาส่วนใหญ่มีศักยภาพ ประสบการณ์ความรู้ความสามารถเป็นที่ยอมรับของผู้บริหาร ครู รวมถึงผู้บริหารระดับสูงของกรุงเทพมหานครมีงบประมาณจากกรุงเทพมหานคร สนับสนุนการดำเนินงาน มีการส่งเสริมการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาในการบริหารและการเรียนการสอน การใช้อินเทอร์เน็ตความเร็วสูงในการสืบค้นข้อมูล ช่วยเพิ่มโอกาสในการแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ขององค์กรมีวิสัยทัศน์และเป้าหมายที่ชัดเจน มีการส่งเสริมให้มีการสอนภาษาต่างประเทศโดยครูชาวต่างชาติ ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาในรูปแบบ

คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน นำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาร่วมจัดการเรียนการสอน และบุคลากรมีความร่วมมือ ร่วมใจ มีการทำงานเป็นทีม ส่วนจุดอ่อนคือ การจัดอัตรากำลังทดแทนบุคลากร ทำให้ไม่เพียงพอกับปริมาณ ภาระงานตามนโยบายที่นอกเหนือจากงานประจำมีมากทำให้ งานประจำไม่บรรลุตามเป้าหมาย และการพัฒนาบุคลากรไม่ตรงตามความต้องการมีโครงการอบรม อบรมมากเกินไป ทำให้กระทบกับเวลาเรียนของนักเรียน จากจุดแข็งและจุดอ่อนที่กล่าวมาทำให้ทราบ สภาพการจัดการศึกษา ดังนั้นสมรรถนะของผู้บริหารเป็นตัวบ่งชี้ความสำเร็จของการบริหาร ทั้งใน การส่งเสริมสิ่งที่ดีให้พัฒนาเพิ่มขึ้น และแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นไม่ให้เกิดต่อการจัดการศึกษาการ ที่ผู้บริหารได้มีความไว้วางใจในบทบาทหน้าที่ของการบริการสถานศึกษา จะเป็นตัวที่บ่งชี้ ความสำเร็จของการบริหาร ทั้งในการส่งเสริมสิ่งที่ดีให้พัฒนาเพิ่มขึ้น และแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้น ไม่ให้เกิดต่อการศึกษาการที่ผู้บริหารได้มีความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของการบริหาร สถานศึกษา จะเป็นตัวที่ช่วยให้การจัดการศึกษาสำเร็จจุดมุ่งจะทำให้การเรียนการสอนมี ประสิทธิภาพไปได้ด้วยดี ผู้บริหารเป็นเสาหลักที่มีความสำคัญยิ่งต่อโรงเรียน ต่อผู้ได้บังคับบัญชา และต่อผลงานอันเป็นส่วนรวม คุณภาพและบทบาทของผู้บริหารมีความสำคัญใกล้ชิดกับคุณภาพ การศึกษาจึงมีผลสะท้อนต่อผลงานและปฏิบัติของสถานศึกษาแต่ละแห่งต่อไป

จากที่กล่าวมา ผู้วิจัยมีความสนใจศึกษาสมรรถนะการบริหารวิชาการของผู้บริหาร สถานศึกษาโรงเรียนขนาดกลางในกลุ่มเครือข่าย 23 สำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ซึ่ง ผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารสถานศึกษา ผู้เกี่ยวข้อง และผู้สนใจนำผลการวิจัยมา ปรับปรุงและประยุกต์ใช้พัฒนาตนเอง ในการบริหารวิชาการให้มีประสิทธิภาพประสิทธิผลมาก ยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขนาดกลางในกลุ่มเครือข่าย 23 สำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนขนาดกลางในกลุ่มเครือข่าย 23 สำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของครู จำแนกตามเพศ และประสบการณ์การสอนของครู

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตของเนื้อหา
การศึกษาครั้งนี้มุ่งศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารการศึกษา โรงเรียนขนาดกลางในกลุ่มเครือข่าย 23 สำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ใน 4 ด้านได้แก่ ด้านบริหารการจัดการเรียนรู้ ด้านพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านนิเทศการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา และด้านส่งเสริมให้มีการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 2.1 ประชากร ได้แก่ ข้าราชการครูสายผู้สอนของโรงเรียนขนาดกลางในกลุ่มเครือข่าย 23 สำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2559 จำนวน 100 คน
 - 2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ข้าราชการครูสายผู้สอนของโรงเรียนขนาดกลางในกลุ่มเครือข่าย 23 สำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2559 จำนวน 80 คน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างได้จากตารางของ เครจซี่ และ มอร์แกน การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ โดยการใช้วิธีสุ่มตามสัดส่วนของกลุ่มประชากร
3. ตัวแปรที่ศึกษา
 - 3.1 ตัวแปรอิสระได้แก่
 - 3.1.1 เพศ แบ่งเป็นเพศชาย และเพศหญิง
 - 3.2 ประสบการณ์การสอนของครูแบ่งเป็น 2 ช่วงคือ
 - 3.2.1 น้อยกว่า 5 ปี
 - 3.2.2 มากกว่า 5 ปีขึ้นไป
 - 3.3 ตัวแปรตาม ได้แก่ สมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนใน

4 ด้าน ได้แก่ ด้านบริหารจัดการการเรียนรู้ ด้านพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านนิเทศการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา และด้านการส่งเสริมให้มีการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามตามแนวคิดของ ต๋องตา กวคนอก(2556)แล้วนำมาสร้างขึ้นมาเอง เพื่อสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูที่มีต่อเกี่ยวกับสมรรถนะการบริหารด้านวิชาการ ของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนขนาดกลางในกลุ่มเครือข่าย 23 สำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check-List) จำนวน 2 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามสมรรถนะการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาคือ ด้าน บริหารจัดการการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการนิเทศการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา ด้านการส่งเสริมการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้

1. ด้านบริหารการจัดการเรียนรู้ จำนวน 10 ข้อ
2. ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา จำนวน 10 ข้อ
3. ด้านการนิเทศการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา จำนวน 10 ข้อ
4. ด้านการส่งเสริมการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ จำนวน 10 ข้อ

กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนไว้ดังนี้

คะแนน	5	หมายถึงมีความคิดเห็นต่อสมรรถนะอยู่ในระดับมากที่สุด
คะแนน	4	หมายถึงมีความคิดเห็นต่อสมรรถนะอยู่ในระดับมาก
คะแนน	3	หมายถึงมีความคิดเห็นต่อสมรรถนะอยู่ในระดับปานกลาง
คะแนน	2	หมายถึงมีความคิดเห็นต่อสมรรถนะอยู่ในระดับน้อย
คะแนน	1	หมายถึงมีความคิดเห็นต่อสมรรถนะอยู่ในระดับน้อยที่สุด

การแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ย โดยกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 23-24)

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย	3.51-4.50	หมายถึง มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะอยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย	2.51-3.50	หมายถึง มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.51-2.50	หมายถึง มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะอยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00-1.50	หมายถึง ความคิดเห็นต่อสมรรถนะอยู่ในระดับน้อยมาก

การวิเคราะห์ข้อมูล

ของครูที่มีต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขนาดกลางในกลุ่มเครือข่าย 23 สำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร

1.วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ และ ประสบการณ์ในการทำงานโดยการหาความถี่และร้อยละ

2.วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูที่มีต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขนาดกลางในกลุ่มเครือข่าย 23 สำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เป็นรายชื่อ รายด้าน และ โดยรวม แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย

3.วิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขนาดกลางในกลุ่มเครือข่าย 23 สำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศและประสบการณ์ โดยใช้การทดสอบค่าที(t-test)

ผลการวิจัย

1.ครูที่มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขนาดกลางในกลุ่มเครือข่าย 23 สำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้าน ทุกด้านอยู่ในระดับมาก

2.ครูที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะการบริหารงาน วิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขนาดกลางในกลุ่มเครือข่าย 23 สำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้าน ทุกด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะการบริหารงาน วิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขนาดกลางในกลุ่มเครือข่าย 23 สำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้าน ได้แก่ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และด้านการส่งเสริมให้มีการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการบริหารจัดการกระบวนการเรียนรู้ และด้านการนิเทศการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษาแตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยความคิดเห็นของครูที่มีต่อสมรรถนะการบริหารงาน วิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขนาดกลางในกลุ่มเครือข่าย 23 สำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร พบว่าประเด็นที่น่าสนใจควรนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ความคิดเห็นของครูที่มีต่อสมรรถนะการบริหารงาน วิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขนาดกลางในกลุ่มเครือข่าย 23 สำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากทั้งนี้อาจเนื่องมาจากโรงเรียนได้มีมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการ โครงสร้างการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก งานวิชาการเป็นภารกิจหลักที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่2) พ.ศ. 2545 โดยมุ่งส่งเสริมให้จัดการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐาน โดยจัดให้มีดัชนีชี้วัดคุณภาพการจัดการหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ สามารถตรวจสอบคุณภาพการศึกษาได้ทุกช่วงชั้น ทั้งระดับเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาอีกทั้งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาอีกทั้งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ได้มีการกำหนดนโยบายในการพัฒนาการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดอย่างชัดเจน มีการพัฒนาบุคลากรในด้านวิชาการอย่างต่อเนื่อง จึงทำให้ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ อยู่ในระดับมากซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย อารยา เลียงสกุล (2553) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ทรรศนะต่อการบริหารงานวิชาการของครูโรงเรียนเทศบาล สังกัดเทศบาลเมืองตะกั่วป่า จังหวัดพังงา โดยภาพรวมเห็นด้วยระดับมากและสอดคล้องกับงานวิจัยเพียรพันธ์ กิจพานิชย์เจริญ (2552) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ศักยภาพสมรรถนะการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก

1.1 ด้านบริหารจัดการการเรียนรู้ พบว่า ครูมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากครูมีการนำสื่อนวัตกรรมมาจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับสภาพของนักเรียน

โรงเรียนขนาดกลางในกลุ่มเครือข่าย 23 สำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร และตรงตามมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดของกลุ่มสาระการเรียนรู้ ยึดหยุ่นตามสภาพท้องถิ่น เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและก่อให้เกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตรงตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 จัดครูเข้าสอนได้เหมาะสมและตรงตามรายวิชา นอกจากนี้มีการสอนเพิ่มเติมและสอนซ่อมเสริมให้กับนักเรียนที่เรียนอ่อนและสอนเสริมให้กับนักเรียนที่เรียนดี สอดคล้องกับงานวิจัยของพรรณ นิภา คำพรมมา (2558) ศึกษาสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในกลุ่มเครือข่ายนครรังสิตสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ด้านการบริหารจัดการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับมากซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดวงหทัย ฐปบุตร (2555, หน้า 89-95) ได้ศึกษาสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่าด้านการบริหารจัดการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับมากและสอดคล้องกับงานวิจัยของกมลพัชร หินแก้ว(2555) ได้ศึกษาสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาเอกชนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2บริหารงานวิชาการ ในภาพรวมอยู่ในระดับปฏิบัติมาก

1.2 ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาพบว่าครูมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากครูได้รับการอบรม พัฒนาหลักสูตรและการบริหารหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง และมีการปรับปรุงหลักสูตรหลังจากได้รับการจัดการเรียนการสอนในแต่ละปีการศึกษา นอกจากนี้โรงเรียนขนาดกลางในกลุ่มเครือข่าย 23 สำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร มีการสร้างความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ได้แก่คณะครูในโรงเรียนมีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา กระตุ้นให้ครูนำหลักสูตรไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนจัดทำหลักสูตรท้องถิ่นให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสังคมรอบโรงเรียน นอกจากนี้มีการนิเทศติดตามการใช้หลักสูตรอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง เพื่อนำผลการประเมินการใช้หลักสูตรมาปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาต่อไป สอดคล้องกับงานวิจัยอารยา เลียงสกุล(2553) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ทรรศนะต่อการบริหารงานวิชาการของครูโรงเรียนเทศบาล สังกัดเทศบาลเมืองตะกั่วป่า จังหวัดพังงา ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานวิชาการด้านการพัฒนาหลักสูตร อยู่ในระดับมากและสอดคล้องกับงานวิจัย ชาลี ดั่งเยาว์(2554) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในเขตอำเภอภูเพียง จังหวัดน่าน ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานวิชาการ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา อยู่ในระดับมากและสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปารีชาติ คำกอง (2557, หน้า 95-99) ได้ศึกษาสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในอำเภอบึงโขงหลง

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีพบว่าการศึกษาด้านพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก

1.3 ด้านการนิเทศการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา พบว่าครู โรงเรียนขนาดกลางในกลุ่มเครือข่าย 23 สำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากโรงเรียนได้จัดทำโครงการนิเทศภายในและแต่งตั้งคณะกรรมการนิเทศการจัดการเรียนการสอน โดยได้ดำเนินการนิเทศครูผู้สอนทุกท่านอย่างเป็นระบบมีความต่อเนื่อง ชัดเจน มีการประชุมแลกเปลี่ยนเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนและกระบวนการจัดการเรียนรู้ระหว่างครูผู้สอนและผู้นิเทศ มีการนำผลการนิเทศมาปรับปรุงกระบวนการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสอดคล้องกับงานวิจัย เพียรพันธ์ กิจพาณิชย์เจริญ (2552) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ศักยภาพและประสิทธิภาพของการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า การบริหารวิชาการด้านการนิเทศการจัดการอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัย ต้องตา กวดนอก (2556) ศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในกลุ่มเขตพื้นที่กรุงเทพฯกลาง สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานครการบริหารงานวิชาการ ด้านการนิเทศภายในสถานศึกษา อยู่ในระดับมากและสอดคล้องกับงานวิจัยของสมฤดี ธรรมทัศนานนท์(2557)ได้ศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายที่ 34 สำนักงานเขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร

ด้านการวัดและประเมินผล พบว่า ครูที่มีความคิดเห็นด้านการวัดผลและประเมินผลโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมาก

1.4 ด้านการส่งเสริมให้มีการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ พบว่าครูมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากโรงเรียนได้มีการส่งเสริมให้ทำการวิจัยในชั้นเรียน ทำให้ครูผู้สอนทราบปัญหาของนักเรียนสามารถนำข้อมูลมาจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และครูผู้สอนสามารถทำการวิจัยในชั้นเรียนควบคู่ไปกับการเรียนการสอนผู้บริหารให้การส่งเสริมสนับสนุนในด้านอุปกรณ์สิ่งอำนวยความสะดวก สามารถวางระบบกระตุ้นกำกับติดตามให้ความช่วยเหลือการวิจัยในชั้นเรียนสามารถจัดกิจกรรมเผยแพร่ผลงานวิจัยทั้งในและนอกโรงเรียน และให้ความสำคัญของการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อสอดคล้องกับ ต้องตา กวดนอก (2556) ศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในกลุ่มเขตพื้นที่กรุงเทพฯกลาง สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานครการบริหารงานวิชาการ ด้านการส่งเสริมให้มีการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ ดวงหทัย ฐูปบุตร(2555, หน้า

89-95) ได้ศึกษาสมรรถนะการบริหารงาน วิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่าด้านการบริหารจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากและสอดคล้องงานวิจัยรุ่งทิพาหนูเผือก(2554, หน้า110-115) ได้ศึกษาสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนกีฬาในประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่าด้านการส่งเสริมให้มีการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เพชรฯ ชาญพันธ์ (2556) ได้ศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนต่อการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา เครือข่ายโรงเรียนอำเภอพรหมพิราม 6 จังหวัดพิษณุโลก ด้านส่งเสริมให้มีการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อสมรรถนะการบริหารงาน วิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขนาดกลางในกลุ่มเครือข่าย 23 สำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศของครู พบว่า ครูที่มีเพศต่างกัน มีความมีความคิดเห็นต่อสมรรถนะการบริหารงาน วิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขนาดกลางในกลุ่มเครือข่าย 23 สำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกันทั้งภาพรวมและรายด้านทุกด้าน ทั้งนี้ เนื่องจาก ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขนาดกลางในกลุ่มเครือข่าย 23 สำนักงานเขต บางกะปิ กรุงเทพมหานครมีสมรรถนะเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดมีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน และสามารถปฏิบัติงานไปในแนวทางที่สถานศึกษาตั้งเป้าหมายเอาไว้ ดังนั้นข้าราชการครูเพศชาย และเพศหญิงจึงมีความคิดเห็นต่อสมรรถนะการบริหารงาน วิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขนาดกลางในกลุ่มเครือข่าย 23 สำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของพรรณนิภา คำพรมา(2558) ศึกษาสมรรถนะการบริหารงาน วิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในกลุ่มเครือข่ายนครรังสิต สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 จำแนกตามเพศศึกษาพบว่าไม่แตกต่างกัน

3.ความคิดเห็นของครูที่มีต่อสมรรถนะการบริหารงาน วิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขนาดกลางในกลุ่มเครือข่าย 23 สำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร จำแนกตาม ประสบการณ์ในการปฏิบัติ โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขนาดกลางในกลุ่มเครือข่าย 23 สำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานครได้แจ้งนโยบายการทำงาน และเป้าหมายในการบริหารงานด้านวิชาการทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านพัฒนาหลักสูตร ด้านนิเทศการสอน และด้านการส่งเสริมการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้กับครูสายปฏิบัติงานได้ทราบและรับไปปฏิบัติให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ขององค์กร สอดคล้องกับงานวิจัย

ต้องตา กวดนอก (2556) ศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในกลุ่มเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารวิชาการ ในภาพรวมและรายด้านมีความแตกต่างประสบการณ์การทำงาน น้อยกว่า 5 ปีมีความคิดเห็นต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการ ครูที่มีประสบการณ์ มากกว่า 5ปี ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานน้อยจะมีความคิดเห็นต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการ และยินดีที่จะปฏิบัติตามกฎเกณฑ์และระเบียบข้อกำหนดที่ทางโรงเรียนวางไว้ที่มีส่วนครูประสบการณ์ในการปฏิบัติงานมาก อาจจะมีความเบื่อหน่ายและความเคยชินในการปฏิบัติงาน จึงมีความพึงพอใจในการปฏิบัติงานต่อการบริหารงานวิชาการน้อยกว่า ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการ จำแนกตามประสบการณ์ รายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนประสบการณ์การปฏิบัติงานอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1.1 ด้านบริหารจัดการการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ ยึดหยุ่นตามสภาพท้องถิ่น เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและก่อให้เกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตรงตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 จัดครูเข้าสอน ได้เหมาะสมและตรงตามรายวิชา การสอนเพิ่มเติมและสอนซ่อมเสริมให้กับนักเรียนที่เรียนอ่อนและสอนเสริมให้กับนักเรียนที่เรียนดี

1.2 ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาครูควร ได้รับการอบรม พัฒนาหลักสูตรและการบริหารหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง และมีการปรับปรุงหลักสูตรหลังจากได้รับการจัดการเรียนการสอนในแต่ละปีการศึกษาสร้างความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ได้แก่คณะครูในโรงเรียนมีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา กระตุ้นให้ครูนำหลักสูตรไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน จัดทำหลักสูตรท้องถิ่นให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสังครอบโรงเรียนนอกจากนี้มีการนิเทศติดตามการใช้หลักสูตรอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง เพื่อนำผลการประเมินการใช้หลักสูตรมาปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาต่อไป

1.3 ด้านการนิเทศการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา ผู้บริหารจัดทำโครงการนิเทศภายในและแต่งตั้งคณะกรรมการนิเทศการจัดการเรียนการสอน โดยได้ดำเนินการนิเทศครูผู้สอนทุกท่านอย่างเป็นระบบมีความต่อเนื่อง ชัดเจน มีการประชุมแลกเปลี่ยนเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนและ

กระบวนการจัดการเรียนรู้ระหว่างครูผู้สอนและผู้นิเทศ มีการนำผลการนิเทศมาปรับปรุง
กระบวนการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

1.4 ด้านการส่งเสริมให้มีการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ ผู้บริหารส่งเสริมให้ทำ
การวิจัยในชั้นเรียน ทำให้ครูผู้สอนทราบปัญหาของนักเรียนสามารถนำข้อมูลมาจัดบรรยากาศ
สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และครูผู้สอน
สามารถทำการวิจัยในชั้นเรียนควบคู่ไปกับการเรียนการสอนผู้บริหารให้การส่งเสริมสนับสนุนใน
ด้านอุปกรณ์สิ่งอำนวยความสะดวก สามารถวางระบบกระตุ้นกำกับติดตามให้ความช่วยเหลือการ
วิจัยในชั้นเรียนสามารถจัดกิจกรรมเผยแพร่ผลงานวิจัยทั้งในและนอกโรงเรียน และให้ความสำคัญ
ของการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียน

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1.ควรศึกษาความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการในด้านอื่นๆ เพื่อให้การ
บริหารงานวิชาการมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลกับนักเรียน

2.ควรศึกษาความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการกับทุกคนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับ
การบริหารงานวิชาการ เพื่อให้การบริหารงานวิชาการมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุด

เอกสารอ้างอิง

กมลพัชร หินแก้ว. (2555). ได้ศึกษาสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารงาน

วิชาการของสถานศึกษาเอกชนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี
เขต 2

ชาติ ตั้งเยาว์. (2554). ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในเขตอำเภอ
เพียง จังหวัดน่าน

ดวงหทัย ชูบุตร. (2555). ได้ศึกษาสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของ ผู้บริหาร
สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร

ต้องตา กวดนอก. (2556). ศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของ
ผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียน ในกลุ่มเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร สำนักงานการศึกษา
กรุงเทพมหานคร

ปรีชาติ คำทอง. (2557). ศึกษาสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในอำเภอบึงโขง
หลง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ

- พรรณนิภา คำพรมมา. (2558). ศึกษาสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในกลุ่มเครือข่ายนครรังสิตสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายพุมธานี เขต 2
- เพ็ชรพันธ์ กิจพาณิชย์เจริญ. (2552). ศึกษาสมรรถนะการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร
- รุ่งทิวาหนูเผือก. (2554). ศึกษาสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนกีฬาในประเทศไทย
- สมฤดี ธรรมทัศนานนท์. (2557). ได้ศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายที่ 34 สำนักงานเขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร
- อารยา เลียงสกุล. (2553). ทรรศนะต่อการบริหารงานวิชาการของครูโรงเรียนเทศบาล สังกัดเทศบาลเมืองตะกั่วป่า จังหวัดพังงา